

J.K.
124
75.

II i
1772

X 187 621

MEMORIAM SEYFERTINAM

ANNIVERSARIO RITU

PROXIMO XIX. JUNII DIE, HORA OCTAVA,
IN AUDITORIO PHILOSOPHORUM
CELEBRANDAM
INDICAT,

EOQUE AD

ORATIONEM PUBLICAM

UTRIUSQUE ACADEMIÆ PROCERES

ET STUDIOSAM JUVENTUTEM

DECENTER INVITAT

FACULTATIS PHILOSOPHICÆ

DECANUS.

H. D. C. 1772

Um nova quotidie incrementa capiat Historia Litteraria, nullus est in Romana Ecclesia Ordo, cujus viros eruditos nonnulli certatim non illustraverint. Nam ut de Augustinianis tantum dicamus, notum est Thomae de Herrera *Alphabetum Augustinianum* Madriti 1644, f. sed sterile foecundi alioquin scriptoris opus, tum Philippi Elfsii *Encomiasticum Augustinianum* Brux. 1654, f. quod tamen erroribus haud vacat. Quo vero in pretio sint Thomae Gratiani *Anastasis Augustiniana*, sive de scriptoribus ordinis Eremitici S. Augustini Antv. 1613, 8. & Cornelii Curtii *Elogia virorum Illustrum ex Ordine Eremit. D. Augustini*, cum iconibus ad vivum expressis ib. 1636, 4. haud æque liquet. His accessit nuper Dominicus Antonius Gandolfus, Genuensis, qui cum ampliorem Bibliothecam Augustinensem edere olim constituerit, praemisit *Dissertationem Historicam de ducentis celeberrimis Augustinianis Scriptoribus ex illis, qui obierunt post magnam unionem Ordinis Eremitici usque ad finem Tridentini Concilii*, Rom. 1704, 4. Equidem & antea Auctor de Ordine suo bene meritus videtur, quando quidem eum de *Purpuratis Augustinianis*, hoc est, iis, qui ex hoc ordine Cardinalitiam dignitatem sunt adepti, nec non *Poeticos Flores Eremiti Augustiniani* scripsisse, ex hoc ipso passim opere patet. Etsi vero hæc, quam præ manibus habemus, Dissertatio non ea styli elegantia conscripta sit, quam ejus generis libelli requirunt, multa tamen memorabilia hic occurrunt, e quibus aliqua hac occasione delibare non gravabimur. Celebris fuit sæculo imprimis XIII (natus quippe 1247 & mortuus 1316) Ægidius Columnius, qui Aristotelicam Philosophiam multis Voluminibus, rudi tamen sermone, explicavit. Is cum adolescentiæ Philippi Pulcri, Galliarum Regis, præfectus esset, ejus in gratiam de *Regimine Principum* libros tres Romæ primum 1482 f. typis excusos scripsit, omnis moralis philosophiæ compendium. Tanta vero ejus auctoritas fuit, ut, quod nemini alias concessum Noster putat, in Capitulo Generali Florentiæ 1287 fuerit mandatum, ut omnes ejus Ordinis positiones Ægidii seu scriptas, seu scribendas reciperent ac defenderent. Vixit eodem tempore Beatus Albertus, qui primus, teste Gandolfo, habetur, qui externæ eloquentiæ, quæ in varia gestuum compositione consistit, artificium in suggestum introduxerit, eoque in sui admirationem rapuerit auditores. Ubi de Ambrosio Calepino agit Auctor, mire ejus Dictionarium Ven. primum 1505, f. editum & centies deinde, omisso etiam Calepini nomine, recusum, commendat, eo imprimis nomine, quod auctoritati Patrum Ambrosii, Hieronymi & Augustini plus quam

p. 21.

39.

51. 52.

quam Vallæ, Prisciani & similibus detulerit. Fuit præterea suavis moribus & ne senex quidem, cum cæcitate jam laboraret, literarum studia deposuit. Miraculo similia sunt, quæ de Aurelio Brandolino, vulgo Lip-
po a cæcitate dicto, narrantur. Nam cum a primis ferme vitæ cunabulis oculorum luminibus captus esset, fuit tamen & Theologus atque Concionator egregius, & Philosophus, & Orator, & Historicus, & Poeta extemporaneus & Musicus excellentissimus. Memoria vero & promptitudinis ejus hoc præcipuum argumentum est, quod omnem Plinianam Naturalem Historiam per singula capita quam plurimis & præclarissimis verbis ex tempore enarraverit, re nulla memorabili prætermissa. Cum Felicem de Prato Psalterium Davidis ex Hebraico sermone in Latinum transtulisse narrat Auctor, plures alios Augustinianos Linguae Hebraicæ gnaros adducit, & contra Celeb. Virum Guilielmum Cave non eam asserit monachorum in Reuchlinum odii causam fuisse, quod in Hebraicis esset versatus, verum quod vir satyrici ingenii lingua illa abuteretur. Guilielmum Duranti perperam Durandum a plerisque vocari putat, eumque Augustinianum fuisse, contra Labbeum, quem ut Ordini inimicum sæpissime redarguit, pluribus ostendit, affertque nobile Duranti de Sacra Cœna dicterium: *Verbum audimus, motum sentimus, modum nescimus, presentiam credimus.* De Henrico de Langestain, dicto de Hasfia, refert, quod primus Mathematicas artes Lutetia Viennam transtulerit, inde mox per universam Germaniam feliciter propagatas. Porro de politissimo Hermolao Barbaro agens, vulgares quosdam scriptorum errores emendat. Hinc Zachariam patrem & Franciscum avum, quos aliqui confundunt, eum habuisse ostendit, tum non dolore obiisse, quod Resp. Veneta eum dignitatem Patriarchalem contra leges patrias obtinuisse indignata esset, verum peste Romæ 1494 extinctum fuisse probat, nec honore funeris caruisse, in celebri quippe Augustinianorum Basilica S. Mariæ de Populo Romæ sepultum. Hieronymum Neapolitanum Nicolai V Pontificis in speculativis quidem scientiis, nequaquam tamen in Græcis, ut Ughellus scripsit, præceptorem fuisse docet, quando quidem is senex Græcas litteras didicit, in quibus tamen ita mox profecit, ut de Græco in Latinum & contra multa traduxerit, & Græce etiam nonnulla composuerit, teste Cario-lano. De Johanne Hoffmeistero, quem ob libros nonnullos Luthero oppositos, Anti-Lutherum vocatum vulgo asserit, notatu non indigna plura habet. Joannem Staupitium observat a. 1501 ad Summum Pontificem Oratorem fuisse missum, ut privilegia pro Academia Vitembergensi accesseret, eoque primum Academiae fundatorem vocari. Laudatur Ludovici seu Aloysii de Marsiliis insignis liberalitas, qui magnam librorum copiam multis ex locis conquistam Bibliothecæ sui Ordinis Florentinæ, quam & antea præstantissimis Codicibus ditaverat Joannes Boccacius, legaverit. Ei anno, quod Noster credit, 1436 defuncto *Florentina Civitas ob singularem eloquentiam & doctrinam sepulcrum publico sumtu faciendum, quæ sunt verba Epitaphii, ponendamque insuper in Cathedrali imaginem instituit.* Notus ante alios est Onuphrius Panvinius, qui Veronæ 1529 natus, adhuc puer neque ætatis annum duodecimum supergressus, hi-

p. 85.

87.

121.

150.

152.

164.

173. sq.

178.

216.

233.

252.

275. sq.

istoriæ

1772
Historiæ impensissime vacare cœpit, & multis subinde scriptis voluminibus, quorum & aliqua alieno nomine prodire, cum ex animi dolore in febrim incidisset, Panormi ante diem obiit 1568. Ad ejus laudem imprimis spectat, quod ejus Annalibus Ecclesiasticis, quos affectos reliquerat, ita in prioribus Annalium tomis usus fuerit Baronius, ut, qui primum Onuphrii tomum, vel saltem magnam ejus partem viderint, pauca a Baronio immutata fuisse agnoscant. Adjecit Auctor noster in Appendice antiqua quædam monumenta ad vitas imprimis Sanctorum Sanctarumque spectantia, quæ celeberrimis viris Papebrochio & Janningio singulari epistola dedicavit. Postremo loco nonnullorum de Gandolfo præconia per modum epistolæ ad Franc. Mauritium Gandolfum, Marchionem Melasfi &c. recensentur, quæ inter cum & ea relata essent, quæ de ejusdem libro Italico *Dispaccio Istorico, Curioso & Erudito* Montereali 1695, 4 edito Actorum Eruditorum Collectores Suppl. Tomo III p. 300 censuerunt, additur, Academiam Obscurorum, quam Gandolfi auspiciis instituentiam illic nuntiaverant, ob perpetuam ejus absentiam nondum initium sumpsisse, eoque rationem ejus, quod desiderabant, nondum explicari potuisse. Novum denique fœtum ab Auctore expectare jubemur in eadem Epistola, cujus titulus erit *Li splendori Liguri suelati dalla Penna del P. D. A. Gandolfo, principalmente ne detti, e fatti eroici, e gloriosi del Senato, Genovesi Patritii & Soggetti qualificati della Liguria, & alcuni anche della Corsica; con una descrizione delle sudette due Regioni e delle cose notabili delle medesime*. Cæterum multa se passim debere Celeberrimo Magliabechio non ingratus profitetur, quem virum quippe, aspectu licet & cultu philosophico, eruditione tamen, doctrina & moribus conspicuum p. 252 & eruditionis pelagum p. 256 vocat. Tum miris modis extollit subinde illos, qui liberalitate in pauperes conspicui fuere; qua nobis hoc loco commendandus imprimis est Vir Summe Reverendus DN. M. CHRISTOPHORUS SEYFERTUS, Pastor Gorlicensium Primarius quondam vigilantissimus. Etsi enim inter Augustinianos monachos referendus non est, regulas tamen D. Augustini aliorumque Patrum diligenter custodivit, & vel eo immortalem laudem consecutus est, quod mille Imperialium census annuos in Studiosi cujusdam juvenis, in Lipsiensi nostra Academia viventis, usum legavit. Fruitur hætenus hoc beneficio Vir Juvenis politissimus DN. FRIDERICUS Schön/ Gorlicio-Lusatus, Philosophiæ & Theologiæ Studiosus, non minus doctrina quam moribus commendabilis, qui beati Benefactoris memoriam celebraturus, proximo die Saturni hora VIII in Auditorio Philosophorum *de Calamitate virtutis obstetricæ* compta oratione verba facturus est, cui ut Magnus Academiae Rector, Utriusque Reipublicæ Proceres Amplissimi & Studiosi Juvenes Nobilissimi frequentes interesse velint, ea, qua decet, observantia rogamus. Dat. Dom. II post Trin.

L I P S I Æ,

Literis IMMANUELIS TITII.

II i
1772

J.N.
124
75.

X 187 6221

MEMORIAM SEYFFERTINAM

ANNI ... RITU
PROXIMO X ... RA OCTAVA,
IN AUDIT ... OPHORUM
CE ... AM

ORATI ... BLICAM
UTRIUSQ ... PROCERES
ET S ... TUTEM
DEC ... VITAT
FACULT ... SOPHICÆ
I ... IS.

H. D. C. v. l. b.

